

СИЛАБУС ЯК ЗАСІБ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

ЛУКАШЕНКО Л.Е., РУССИЙ В.В.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Оскільки ОДАБА реалізує дистанційні форми навчання, які ефективні як складові змішаного навчання, то освоєння змісту дисципліни за силабусом оптимально вписується в структуру дистанційного курсу. Для вивчення курсу «Технологія будівельного виробництва» студентам очної і заочної форми навчання пропонується традиційні очні заняття поєднувати із позааудиторною самостійною роботою у дистанційному курсі.

Самостійна навчальна робота – такий вид навчальної діяльності, у якому пропонується певний рівень самостійності студента переважають у всіх її структурних компонентах – від постановки проблеми до здійснення контролю, самоконтролю і корекції, з переходом від виконання найпростіших видів роботи до складнішим, які мають пошуковий характер.

Самостійна робота студентів сприяє розвитку самостійності, відповідальності та організованості, творчого підходу до вирішення проблем навчального та професійного рівня, поглиблення та розширення знань, формування інтересу пізнавальної діяльності, оволодіння прийомами процесу пізнання, розвитку пізнавальних здібностей. Самостійна робота може здійснюватися індивідуально або групами студентів залежно від мети, обсягу, конкретної тематики, рівня складності, рівня умінь студентів.

Форми самостійної роботи студентів визначаються розробки робочих програм навчальних дисциплін, змістом навчальної дисципліни, враховуючи ступінь підготовленості студентів.

На допомогу студентам, які вивчають дисципліну, викладач має видати план вивчення цієї дисципліни, який повинен інформувати студента, чому той може навчитися, і що і коли йому для цього потрібно зробити. Таким засобом комунікації між викладачем та студентом є силабус.

Силабус – план вивчення дисципліни, «план-дій» для студентів, який може являти собою своєрідний план-конспект навчального предмета, призначений саме для студента, який має на меті допомогти в організації його навчальної діяльності. Такий документ повинен інформувати студента про те, які якості у нього можуть бути сформовані внаслідок освоєння цієї дисципліни, а також про те, що як і коли студент має для цього зробити. Використання такого документа дозволяє студентам зробити крок від стану підпорядкованості між педагогом та студентом до моделі рівноправної співпраці.

Такий документ може визначити початкові та граничні умови просування

студента в навчальному процесі і дасть йому можливість самостійно розподіляти час, сили та інтенсивність своєї роботи.

Силабус – документ, що містить основні характеристики предмета, що вивчається є засобом комунікації між викладачем та студентом і включає коротку інструкцію навчальної дисципліни метою її вивчення, розклад проходження тем, умови успішного вивчення тощо.

Жорсткої схеми оформлення силабусу немає, але можна виділити його основні розділи:

- цілі та завдання дисципліни;
- контрольні заходи та оцінки;
- опис завдань та критерії оцінки; критерії
- атестації поточної роботи; критерії
- атестації підсумкової роботи;
- необхідні умови отримання заліку (допуску на іспит).

Тематичний план дисципліни оформляється у вигляді таблиці, де зазначаються: найменування теми, кількість аудиторних годинників, які поділяються на аудиторну та позааудиторну роботу тощо. Слід особливо наголосити, що студенти під час вивчення дисципліни мають право очікувати реалізації саме того змісту, який було заявлено в силабусі і на основі якого було зроблено вибір дисципліни.

Контроль успішності студентів з кожної навчальної дисципліни поділяється на поточний контроль, проміжну і підсумкову атестацію студентів.

Силабус створюється на допомогу студентам, тому викладач повинен складати його зрозумілою для студента мовою. Наприклад, замість того, щоб прописувати цілі дисципліни та знання, вміння та навички– стандартні пункти робочої програми дисципліни – нами пропонується включити до силабусу пункт «Вимоги викладача».

Загальні вимоги викладача визначаються системою вимог, які викладач пред'являє до студентів щодо тієї чи іншої дисципліни. Вимоги можуть стосуватися відвідування занять (неприпустимість перепусток, запізнь, тощо); правил поведінки на заняттях (активна участь, виконання необхідного мінімуму навчальної роботи та ін.); заохочень та стягнень (за що можуть нараховуватися або відніматися бали).

Викладач може додати заохочувальні бали (за виступи на науковому семінарі чи конференції, за участь у конкурсах, олімпіадах, за активну роботу на аудиторних заняттях тощо). Можуть бути оцінені і особливі якості студента (творчий підхід при виконанні завдань; відповідальність та активність на заняттях; старанність, дисциплінованість, працьовитість, ступінь самостійності та ініціативність).